WNIOSEK
O WYDANIE INDYWIDUALNEJ INTERPRETACJI
PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Działając w imieniu , na podstawie art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa wnoszę o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie przepisów ustawy z dnia 19 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2010 r., Nr 95, poz. 613, z późn. zm.).

Uzasadnienie

siedzibą w Poznaniu jest instytutem badawczym działającym na podstawie ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. Nr. 96, poz. 618, z późn. zm.).

Instytutem badawczym w rozumieniu art. 1 ust. 1 ustawy o instytutach badawczych jest państwowa jednostka organizacyjna, wyodrębniona pod względem prawnym, organizacyjnym i ekonomiczno-finansowym, która prowadzi badania naukowe i prace rozwojowe ukierunkowane na ich wdrożenie i zastosowanie w praktyce. Art. 2 wymienionej ustawy określa podstawy prawne oraz rodzaje prowadzonej przez instytuty badawcze działalności.

W myśl art. 2 do podstawowej działalności instytutu należy:

1) prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych;
2) przystosowywanie wyników badań naukowych i prac rozwojowych do potrzeb praktyki;
3) wdrażanie wyników badań naukowych i prac rozwojowych.

2. W związku z prowadzoną działalnością podstawową instytut może:

1) upowszechniać wyniki badań naukowych i prac rozwojowych;
2) wykonywać badania i analizy oraz opracowywać opinie i ekspertyzy w zakresie prowadzonych badań naukowych i prac rozwojowych;
3) opracowywać oceny dotyczące stanu i rozwoju poszczególnych dziedzin nauki i techniki oraz sektorów gospodarki, które wykorzystują wyniki badań naukowych i prac rozwojowych oraz w zakresie wykorzystywania w kraju osiągnięć światowej nauki i techniki;
4) prowadzić działalność normalizacyjną, certyfikacyjną i aprobacyjną;
5) prowadzić i rozwijać bazy danych związane z przedmiotem działania instytutu;
6) prowadzić działalność w zakresie informacji naukowej, technicznej i ekonomicznej, wynalazczości oraz ochrony własności przemysłowej i intelektualnej, a także wspierającej innowacyjność przedsiębiorstw;
7) wytwarzać w związku z prowadzonymi badaniami naukowymi i pracami rozwojowymi aparaturę, urządzenia, materiały i inne wyroby oraz prowadzić walidację metod badawczych, pomiarowych oraz kalibrację aparatury;
8) prowadzić działalność wydawniczą związaną z prowadzonymi badaniami naukowymi i pracami rozwojowymi.

3. Instytut, poza zadaniami, o których mowa w ust. 1 i 2, może prowadzić:

1) studia podyplomowe i doktoranckie, związane z prowadzonymi przez instytut badaniami naukowymi i pracami rozwojowymi, jeżeli posiada uprawnienia do nadawania stopni naukowych oraz odpowiednie zaplecze i warunki materialno-techniczne;
2) inne formy kształcenia, w tym szkolenia i kursy dokształcające.

4. Instytut może prowadzić działalność inną niż wymieniona w ust. 1-3. Działalność ta jest wyodrębniona pod względem finansowym i rachunkowym z działalności, o której mowa w ust. 1-3.

Z brzmienia przedstawionego przepisu rysuje się podział na dwa główne rodzaje działalności instytutów badawczych. Będą to kolejno: działalność podstawowa uregulowana w art. 2 ust. 1 do ust. 3 ustawy o instytutach badawczych oraz działalność inna niż podstawowa uregulowana w art. 2 ust. 4 ustawy o instytutach badawczych.

Na podstawie art. 18 ustawy o instytutach badawczych instytut występuje w obrocie we własnym imieniu i na własny rachunek.

Przedmiotem podstawowej działalności Instytutu
będącego równocześnie krajową strukturą międzynarodowego systemu identyfikacji i komunikacji , zgodnie z jego Statutem, jest :

1) prowadzenie badań naukowych i prac rozwojowych w dziedzinie logistyki i elektronicznej gospodarki;
2) przystosowanie wyników badań naukowych i prac rozwojowych do potrzeb praktyki;
3) wdrażanie wyników badań naukowych i prac rozwojowych;

w dziedzinie nauk społecznych i humanistycznych oraz pozostałych nauk przyrodniczych i technicznych.

Instytut prowadzi działalność inną niż wymieniona powyżej działalność podstawowa, która obejmuje między innymi:

1) prowadzenie badań i analiz technicznych oraz opracowywanie opinii i ekspertyz nie mających charakteru badań naukowych i prac rozwojowych;

2) działalność w zakresie inżynierii i związane z nią doradztwo techniczne, nie związane z przystosowaniem wyników badań naukowych i prac rozwojowych do potrzeb praktyki;
3) sprzedaż detaliczna sprzętu i oprogramowania, w tym do automatycznej identyfikacji towarów;
4) działalność związana z oprogramowaniem i doradztwem w zakresie informatyki oraz powiązaną;
5) pozostałą działalność profesjonalną, naukową i techniczną, gdzie indziej niesklasyfikowaną, związaną z podstawowym przedmiotem działalności Instytutu.

Działalność, o której mowa powyżej, jest wyodrębniona pod względem finansowym i rachunkowym z działalności podstawowej. Instytut prowadzi działalność w obu obszarach wymienionych w art. 2 ustawy o instytutach badawczych.

Finansowanie działalności podstawowej Instytutu następuje poprzez dotacje budżetowe przeznaczone na finansowanie nauki, zgodnie z ustawą z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki (Dz. U. Nr 96, poz. 615, z późn. zm.) oraz poprzez dotacje i subwencje budżetowe krajowe oraz pochodzące z Unii Europejskiej na realizację określonych projektów w ramach prowadzonych podstawowych badań i prac rozwojowych, a także z wynagrodzenia za przeprowadzenie podstawowych badań i prac rozwojowych na rzecz komercyjnych podmiotów.

Instytut jest użytkownikiem wieczystym nieruchomości gruntowej oraz właścicielem budynków wzniesionych na tym gruncie - położonych na terenie miasta Poznania. Powierzchnia budynków, która zajęta jest na działalność inną niż podstawowa jest wyodrębniona.

Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają m. in. grunty oraz budynki lub ich części. Natomiast zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy podatnikiem podatku od nieruchomości są m. in. osoby prawne, będące właścicielami nieruchomości lub obiektów budowlanych lub użytkownikami wieczystymi gruntów.

Zgodnie z art. 7 ust. 2 pkt 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych zwalnia się od podatku od nieruchomości instytuty badawcze, z wyjątkiem przedmiotów opodatkowania zajętych na działalność gospodarczą. Jest to zwolnienie o charakterze przedmiotowym, a więc co do zasady objęte są nim wszystkie przedmioty opodatkowania będące w posiadaniu instytutów.

W związku z powyższym powstała wątpliwość, które z przedmiotów opodatkowania zajętych przez Instytut będą zwolnione z podatku od nieruchomości na podstawie art. 7 ust. 2 pkt 5 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych?

Zdaniem Instytutu będą to wszystkie powierzchnie zajęte na prowadzenie przez niego działalności podstawowej określonej w art. 2 ust. 1 do ust. 3 ustawy o instytutach badawczych.

W przypadku Instytutu działalnością gospodarczą podlegającą opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości jest to działalność sprzedaży detalicznej, świadczenie usług informatycznych dla podmiotów zewnętrznych oraz wynajem pomieszczeń.

Działalność gospodarcza, o której mowa w art. 7 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych [u.p.o.l.] to zgodnie z art. 1a ust. 1 pkt 4 u.p.o.l. działalność zdefiniowana w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. Nr, poz. 672, z późn. zm.). tj. zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Dla uznania określonej przedmiotowo działalności za działalność gospodarczą konieczne jest łączne zaistnienie wskazanych w przepisie cech: zarobkowości, zorganizowania formalnego, (czyli wyboru formy prawnej przedsiębiorczości) oraz ciągłości. Brak którejkolwiek z nich oznacza natomiast, że dana działalność nie może być zakwalifikowana do kategorii działalności gospodarczej.

Należy mieć również na względzie zawarte w ustawie podatkowej rozróżnienie pojęcia "związane z prowadzeniem działalności gospodarczej", a pojęciem "zajęte" na działalność gospodarczą, którym posługuje się ustawodawca w art. 7 u.p.o.l.

Ustawodawca zdefiniował jedynie pierwsze ze wskazanych pojęć. Zgodnie bowiem z art. 1a ust. 1 pkt 3; grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej użyte w niniejszej ustawie oznaczają grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, a także gruntów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b, chyba, że przedmiot opodatkowania nie jest i nie może być wykorzystywany do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych. Ustawodawca w sposób wyraźny wskazał, że dla ustalenia związania budynków z działalnością gospodarczą wystarczy sam fakt ich posiadania przez przedsiębiorcę. Ustawa nie zawiera natomiast definicji pojęcia "budynków zajętych" na działalność gospodarczą. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem sądów administracyjnych, pojęcie "budynków zajętych" na określony rodzaj działalności gospodarczej oznacza rzeczywiste wykonywanie w nich czynności składających się na prowadzenie określonego rodzaju działalności gospodarczej. Przy czym, istotnym jest, na co wskazano wyżej, wyodrębnienie budynku lub jego części do prowadzenia tej działalności, co ma miejsca w przypadku prowadzonej przez Instytut działalności.

Niewystarczające jest zatem przyjęcie poglądu, że pojęcie działalności gospodarczej użyte w u.p.o.l. należy rozumieć w sposób analogiczny do definicji zawartej w ustawie o swobodzie działalności gospodarczej, w przypadku takich podatników jak instytuty badawcze.

Jak podkreśla się w doktrynie, zarobkowy charakter działalności gospodarczej formalnie związany jest z jej odpłatnością, choć niewątpliwie sam fakt otrzymywania odpłatności nie dowodzi, że podmiot, który zapłatę otrzymuje, rzeczywiście prowadzi działalność gospodarczą. Oznacza jedynie to, iż wykonywana działalność gospodarcza przynosi podmiotowi ją wykonującemu określone przychody, przy czym, jak wyraźnie podkreśla się w literaturze, nastawiona ona być powinna na osiąganie zysku (co nie wyklucza jej czasowego deficytowego charakteru, a więc może przynosić straty, w okresie gdy ponoszone przez prowadzącego działalność, związane z jej prowadzeniem koszty, są większe od osiąganych przychodów). Stąd rozróżnienie motywu zysku od efektu zysku. Motywem

zysku będzie subiektywny zamiar przedsiębiorcy, co do jego uzyskania, efektem zysku zaś faktyczna dochodowość jego działalności (tak T. Kocowski [w:] *Publiczne prawo gospodarcze, System Prawa Administracyjnego tom 8A*, 2013).

W przypadku instytutów badawczych trudno wskazać, że ich działalność podstawowa jest działalnością nastawioną na zysk. Instytuty badawcze jako państwowe osoby prawne zostały powołane w celu zaspokajania przez państwo potrzeb o charakterze prowadzenia badań dla dobra całego społeczeństwa. Oczywiście taka działalność, aby mogła być prowadzona musi być finansowana. Instytuty badawcze środki na jej finansowanie pozyskują, bądź z budżetu państwa, bądź od podmiotów zewnętrznych, które w swojej działalności korzystają z osiągnięć instytutów.

Jak wskazał ponadto Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w wyroku z dnia 30 maja 2005 r. (sygn. akt III Sa/Wa 2017/04), wydanym wprawdzie w oparciu o przepisy nieobowiązującej już ustawy o jednostkach badawczo-rozwojowych, jednak nadal aktualnym na gruncie ustawy o instytutach badawczych, cel zwolnienia podmiotowego w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych jednostek badawczo-rozwojowych należy rozpatrywać w kontekście treści art. 1 ust. 1 ustawy definiującej jednostki badawczo-rozwojowe jako państwowe jednostki organizacyjne wyodrębnione pod względem prawnym, organizacyjnym i ekonomiczno-finansowym, tworzone w celu prowadzenia badań naukowych i prac rozwojowych, których wyniki powinny znaleźć zastosowanie w określonych dziedzinach gospodarki narodowej i życia społecznego. Odstępstwo od obowiązku ponoszenia ciężarów publicznych ma więc ułatwić realizację założeń leżących u podstaw funkcjonowania takich jednostek.

Skoro głównym zadaniem Instytutu jest wykonywanie badań i prac rozwojowych, to jego czynności nie mieszczą się w pojęciu działalności gospodarczej. Status prawny instytutu badawczego w świetle całokształtu jego zadań wskazuje, iż jego czynności nie można klasyfikować jako działalności gospodarczej tak długo, jak wykonuje on swoje zadania statutowe.

W świetle powyższego prowadzenie badań naukowych, prac rozwojowych oraz działalność wspomagająca badania własne lub zlecona przez inne podmioty jest działalnością podstawową Instytutu i podlega zwolnieniu od podatku od nieruchomości.

Oświadczam, że w sprawie objętej przedstawionym we wniosku stanie faktycznym nie toczy się postępowanie podatkowe, kontrola podatkowa lub postępowanie kontrolne oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu.

Załączniki:

1. Potwierdzenie wniesienia opłaty od wniosku w wysokości 40 zł.
2. Odpis KRS Wnioskodawcy.